

Babylonian Talmud, Shabbat 156b

[1][A] From [the case of] Shmuel too [we learn that] “Israel has no *mazal*.”

[B] For Shmuel and Ablat (a Persian sage)—while they were sitting, certain men were going to the marsh. Ablat said to Shmuel, “That man will go but not come back, as a snake will bite him and he will die.”

[C] Shmuel said to him, “He will go and come back.”

[D] While they were sitting and discussing it, he went and came back. Ablat arose, threw off his load, and found there a snake that had been cut and thrown into two pieces.

[E] Shmuel said to him, “What did you do?” He said to him, “Every day we throw the bread together (for a common meal) and eat. Today there was one with us who had no bread with him, and he was ashamed. I said to my companions, ‘I will get up and throw (=collect) the bread for him.’ When I arrived at him, I pretended as if I had taken from him, in order that he not be ashamed.” He [Shmuel] said to him, “You did a mitsvah and were saved.”

[F] Shmuel went out [to the study house] and expounded, “*Righteousness (tsedaqa) saves from death (Prov 10:2/11:4)*. Not [only] from an unusual death but even from death itself.”

[2][A] From [the case of] R. Akiba too [we learn that] “Israel has no *mazal*.”

[B] For R. Akiba—he had a daughter. The astrologers said to him, “On that day that she enters her wedding canopy, a snake will bite her and she will die.

[C] He worried a great deal about the matter.

[D] On that day that she entered [the wedding canopy], she took her wedding crown and stuck it into a crack [in the wall]. It happened (*itrami*) for her that it entered the eye of a snake. In the morning, when she took it (from the wall), the snake was adhering and coming out after it.

[E] Her father said to her, “What did you do?” She said to him, “In the evening a poor man came and called at the door [asking for alms]. Everyone was busy with the [wedding] meal, and no one heard him. I got up and took it, and said [to myself], ‘This portion that you gave me, I will give to him.’” He said to her, “You did a mitsvah and were saved.”

[F] R. Akiba went out [to the study house] and expounded, “*Righteousness (tsedaqa) saves from death (Prov 10:2/11:4)*. Not [only] from an unusual death but [even] from death itself.”

[3][A] From [the case of] Rav Nahman bar Yitshaq too [we learn that] “Israel has no *mazal*.”

[B] For the mother of Rav Nahman bar Yitshaq—the astrologers said to her, “Your son will be a thief.”

[C] She did not allow him to uncover his head. She said to him, “Cover your head in order that the fear of heaven be upon you and pray for mercy.” He did not know why she said this to him.

[D] One day he was studying while sitting under [someone else's] date palm. His covering fell from his head. He raised up his eyes. He saw the date palm. The evil inclination overpowered him. He ascended and cut off the date-cluster with his teeth.

א] ומדשמואל נמי אין מזל לישראל[1]

ב] דשמואל ואבלט כי הוו יתבי ואזלי הנך אינשי לאגמא א'ל אבלט לשמואל האי גברא אזיל ולא אתי וטריק] ליה חיויא ומאית

ג]א'ל שמואל אזיל ואתי]

ד] אדיתבי קא עסקי ביה אזי[ל] ואתא קם אבלט שדייה לטוניה אשכח ביה חיויא דפסיק ושאדי בתרתי גובי]

ה] א'ל שמואל מה עבדת א'ל כל יומא הוינא מרמינן ריפתא בהדי הדדי ואכלינן והאידינא הוה איכא חד גבן] ליה ריפתא כי מטאי לגביה שוי נפשאי דלא הוה ליה ריפתא בהדיה והוה מכסיף אמינא לחבראי אנא קאימנא ומרמינא כמאן דשקלי מיניה כי היכי דלא ליכסיף

שמואל ודרש וצדקה תציל ממות ולא ממיתה משונ' אלא אפי' ממית' ו] א'ל מצוה קא עבדת ואתצלת נפק עצמה

א] ומדר' עקיבא נמי אין מזל לישראל[2]

ב] דר' עקיבא הוויא ליה ברתא אמרו ליה כלדאי ההוא יומא דעיילא לבי גנאנה טריק לה חויא ומתה]

ג] הוה דאיג עלה דמילתא טובא]

ה] עיילה בעיינא דחויא לצפרא כי קא ד] ההוא יומא דעיילה שקלה למכבנתא דעציתה בביזעא איתרמי שקלה ליה הוה קא סריך ואתי חיויא בתרה

ה] אמ' לה אבוה מה עבדת אמרה ליה בפניא אתא ענייא קרא אבב' והווי טרידי כולי עלמא בסעודתא וליכא] דשמעיה קמית אנא שקלית ואמרי' הדין דסתאנא דיהביתו לי הבו ניהליה

ר' עקיבא ודרש וצדקה תציל ממות ולא ממיתה משונה אלא ממיתה א'ל מצוה קא עבדת ואתצלת נפק ו] עצמה

א] ומדרב נחמן בר יצחק נמי אין מזל לישראל[3]

ב] דאימיה דרב נחמן בר יצחק אמרו לה כלדאי בריך גנבא יהא]

ג] לא שבקתיה גלויי רישיה אמרה ליה כסי רישך כי היכי ד]ליהוי עלך אימתא דשמיא ובעי רחמי לא הוה] ידע אמאי קאמרה ליה

ד] יומא חד הוה קא גריס ויתיב תותי דיקלא נפל גלימא מעילוי רישיה דלי עייניה חזייה לדיקלא אלמיה יצר הרע] סליק פסקיה לקיבורא בשיניה